

Introit: ***Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není. Iz 45,22***

Píseň 100

Modlitba

Čtení: Lukáš 12, 1-12

Píseň 631

Text kázání: **Kazatel 10, 1 Mrtvé mouchy způsobí, že mastičkářův olej páchne a kvasí; stejně působí špetka pomatenosti, je-li ceněna víc než moudrost a čest.**

Bratři a sestry,

Bůh je živý a stále k nám mluví. Nemluví pouze svým činem skrze Ježíše Krista na kříži, činem před téměř dvěma tisíci lety. On k nám mluví každý den. I dnes k nám chce mluvit. Ke každému. Ke mně, i k tobě. Vždyť proto jsme přece přišli, že chceme slyšet Slovo od Boha. Nebo ne? A každý z nás má svou zodpovědnost před Bohem Mu naslouchat! Jako Boží děti, jako ti, které Bůh zavolal, máme zodpovědnost také za to, v jakém duchovním stavu žijeme, tím ovšem také máme zodpovědnost za ty, kteří jdou okolo nás do zatracení. Ovšem pokud nám je jedno, co bude s ostatními, pak nemáme Kristovu lásku! A pokud nemáme Kristovu lásku, pokud neusilujeme přinášet lidem evangelium, pokud nám naši bližní neleží na srdci, pokud se za ně nemodlíme, pak je na našem křesťanství zřejmě něco špatně. Vždyť přece **máme být soli a světlem!** Já osobně jsem se mnohokrát ptal Boha, proč se dal poznat zrovna mě, takovému lotrovi, vždyť bylo a je okolo mne mnohem více slušnějších lidí, než já. Mnozí by si spasení zasloužili víc než já. Jenže spasení není o zásluhách. Ale o milosti. O milosti, kterou přijímá ten, který si uvědomuje, že jeho zásluhy nestačí. A ten, kdo staví své křesťanství na zásluhách, tak ten nemůže být omilostněn.

Nicméně, bratři a sestry, pro dnešní den jsem byl osloven tím veršem z knihy Kazatel: **Mrtvé mouchy způsobí, že mastičkářův olej páchne a kvasí; stejně působí špetka pomatenosti, je-li ceněna víc než moudrost a čest.** Co myslíte, co vlastně ten verš vyjadřuje? Mnozí nadávají na společnost kolem nás. Politici dělají mnohá rozhodnutí, která se zdají padlá na hlavu. Někteří chtějí stavět např. registrované partnerství na stejnou rovinu jako manželství. Další chtějí zlegalizovat marihuanu, z které ti kteří jí kouří, hloupnou a propadají tvrdším drogám. Sociální systém tohoto státu dává příležitost povalečům. Mnohá další rozhodnutí se zdají nesmyslná, prodáváme pozemky cizincům, oséváme řepkou, tedy silným alergenem naše pole, atd. Jinými slovy bychom řekli, že to ve společnosti, ovšem ne jen díky politikům, prostě nějak zapáchá. **A stačí špetka pomatenosti, je-li ceněna víc, než skutečná moudrost.** O mnohém rozhodují lidé, kteří nemají bázeň před Hospodinem, a proto také nemají Boží moudrost.

To slovo ovšem, bratři a sestry, má mnohem hlubší význam. A to i pro každého z nás. **Evangelium je totiž lék na nemocný svět. Evangelium je mast na zánětlivá onemocnění společnosti. Evangelium je hojivý olej pro lidi okolo nás.** A ty a já, tím, že jsme poznali Ježíše Krista a uvěřili evangeliu, sami jsme byli vyléčeni z nemoci zhoubného zánětlivého hříchu. Hřích způsobuje duchovní smrt. Zatracení. Život bez Boha. To vlastně ani není život, ale pekelné otroctví. A ten, kdo uvěřil, byl z tohoto zánětu vyléčen. Ovšem, co je důležité, potřebujeme se stále preventivně evangeliem mazat. Souhlasíte s tím? Ten hojivý lék máme. A dokonce nemusíme pro něj jít do lékárny, když nám dojde. Ten lék máme totiž stále vedle sebe. Tedy pokud chceme. Stejně jako pokud budeme chtít mít vedle sebe a při ruce Bibli, tak máme při sobě živé evangelium, Tedy pokud chceme. Jak praví Římanům 10,8: **Blízko tebe je to slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci, je to slovo víry, které zvěstujeme.**

Na jednu věc ovšem někdy zapomínáme. Že máme něco, co nemá tento svět. Máme lék, který může pomoci ještě mnohým, stejně jako pomohl mne a tobě. Máme lék, který neubude. A čím více ho budeme dávat, tak tím více ho budeme mít. To je totiž Boží matematika. **Když dáš, bude ti dáno.** Ovšem, když Ho nebudeme dávat, když ho nebudeme používat, začne nám kvasit a zkazí se. Jako ten olej mastičkářův.

Těmi mastičkáři pro tento svět jsme se stali, bratři a sestry, my! Pán nás k tomu povolal! Ne pro naše skutky, ne proto, že jsme byli lepší, ale proto, že si nás vybral. Vybral si nás proto, že

jsme zaslechli Kristovo volání a dal nám různá obdarování, jak hojit tento svět. Být světlem, solí, lékem. Někdo je kazatel, někdo misionář, další modlitebník, další oporou, pečovatelem, povzbuzovačem, chváličem a já nevím, za co vše nás ještě povolává.

Nicméně to slovo, bratři a sestry, nám chce říct, že **mrtvé mouchy způsobí, že mastičkářův olej páchne a kvasí**. A že stačí trocha pomatenosti, pošetilosti. Nějaká hloupost. Ty mrtvé mouchy, to jsou vlastně ty naše mrtvé skutky. A stejně jako mastičkář musí denně kontrolovat svou mast, svůj olej, a vybírat nalétané mouchy, které se v něm utopí, tak i my se máme pročišťovat každého dne, každého večera. Odříkat se svých hřichů, a tyto skutky smrti před Pánem vyznávat a litovat jich.

Jenomže je tu ještě závažnější problém. A mluvili jsme o tom minulý týden. Pokud já svůj hřích vyznám, ale zítra se k němu zase vracím, a zase vyznám, ale stále se k němu vracím, tak vlastně jsem nečinil pravé pokání! Je to podobné jak když si ode mne někdo půjčí peníze, ale dlouhé týdny mi to nevrací, pak radostně přijde, vrátí mi je, ale na druhý den si je zase na dlouhé týdny půjčí. A tak stále dokola. Pak to vypadá, že ty peníze vlastně patří jemu a ne mě. Převáží se to na stranu toho dlužníka, on ty peníze užívá, ale pravda je, že zůstává dlužníkem, i když si žije „na vysoké“ noze. Hříšník je ten, kdo ve svém hřichu zůstává a ten, kdo činí pokání, ten by se do hřichu vracet neměl. Jsem tedy hříšník, co se vrací ke svému hřichu, anebo ten, který se ho zbavil? Možná si řekneš, **ach, jak jsem slabý. Trápí mě to, ale nemohu si pomoci**. Ano, každý z nás je slabý, ovšem nedělejme si alibi. V Kristu jsme silní a Duch svatý nám dá sílu. Jen chtít a jen se rozhodnout. A další věc. Polož sám sobě otázku. Kdyby o tobě lidé věděli, to co o sobě víš ty, co by si o tobě řekli? Že jsi křesťan cele vydaný Bohu? Anebo že jsi pokrytec, který si na křesťana jen hraje? Anebo by tě vnímali jako přímého člověka, který ví, že je ještě v mnoha oblastech slabý, ale že touží po živém Bohu a osvobození? Anebo by tě vnímali jako člověka, který chodí do kostela jen ze zvyku? Anebo by si řekli, v kostele se chová hezky, ale je to jen na oko? Mnohé věci o nás vypovídají už teď a ani si to neuvědomujeme. Ovšem je ale také psáno: **Nic není zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude jednou poznáno. Vše, co jste řekli ve tmě, bude řečeno na světle, co jste šeptem mluvili v tajných úkrytech, bude se hlásat ze střeš.**

A teď se ještě jednou chci vrátit k mastičkářovu zapáchajícímu oleji. A chtěl bych sobě i každému z vás položit otázku. Je ten olej, ten lék evangelia, který ti byl svěřen hojivý a voňavý? Anebo v něm plavou mrtvé mouchy a zapáchá? Na první pohled to není vidět. Usilujeme o to, aby se evangelium šířilo a snad jej i hlásáme. Aspoň doufám, je to přece naše poslání! Ovšem na první pohled není vidět, zda evangelium námi hlásané přinese užitek. Někdy říkáme, tento svět se odvrací od církve, od Boha a odmítá evangelium. Mě však napadá otázka, proč ho odmítá? Pro tvrdost jejich srdcí, anebo pro naše pokrytectví? Anebo se málo modlíme za nevěřící okolo nás? Anebo je ta mast, která měla léčit, nakonec odpudivá? V katolické církvi vyšlo nyní mnohé najevo, co bylo skryto. Kéž tedy alespoň u nás nevyjde najevo nic zlého, protože nic zlého není. Na druhou stranu, nedělám si iluzi, Pán ví o nás vše! Máme-li co opravdově napravovat, učinme tedy tak tady a teď! Učinme tak zavčasu, než to začne páchnout a kvasit. Pán Ježíš před ničím tak nevaroval, jako právě před pokrytectvím: **Mějte se na pozoru před kvasem farizeů, tj. před pokrytectvím.**

Pokrytectví je jen hra na křesťany. Jestliže ale vyznáváme a opouštíme své hřichy, pak jsme na dobré cestě. Ovšem mastičkářův olej evangelia nabude z našich životů léčivé moci jedině tehdy, vydáme-li se Pánu celí. Pán nás volá i dnes, **vydej mi celý svůj život, poddej se mi ještě dnes, a já tě vyléčím. Pak poneseš evangelium dál v moci vzácného, vonícího a léčivého oleje Ducha svatého**. Nebo jinými slovy: Jestli chceš zapálit druhé pro Krista, musíš sám hořet. Amen. Píseň 688 modlitba píseň 684

Slovo poslání: Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět,

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen, píseň 419

